

Životopis – Marta Vavrouchová

Moje prababička Marta Vavrouchová rozená Kubíčková se narodila v Bojkovicích, okres Uherské Hradiště. Narodila se v roce 1931 a dnes je jí 91 let. Má dvě děti Lenku a Luboše, 4 vnoučata a 4 pravnoučata. Měla manžela Aloise Vavroucha, který zemřel v roce 2001 a starší sestru Květoslavu.

Otec i matka prababičky pracovali v zemědělství na velkostatkách. Otec za podpory svojí sestry vystudoval Hospodářskou školu v Třebíči. Bylo to ve 20-tých letech minulého století, tj. po 1. světové válce. V té době byly sociální nerovnosti i velká nezaměstnanost. Z těchto důvodů se museli často stěhovat a měnit bydliště (Pačlavice, Bojkovice, Jestřabice, Jiříkovice, Blažovice, Ptáčov, Stařeč a Šumperk). Téměř celý život žili ve velmi skromných poměrech. Prababička těžce prožívala změnu prostředí, bydlení a střídání škol.

Když v roce 1937 začala chodit do školy v Jestřabicích schylovalo se k 2. světové válce. Ta trvala až do roku 1945.

Prababička nám často vypráví o době, kdy se přestěhovali do Blažovic. Bylo to v době války roku 1945, kdy chodila do základní školy ve Šlapanicích. Vyučování bylo přerušováno častými nálety na Brno. Žáci museli opustit školu a prababička běžela více jak 4 kilometry přes pole domů. Několik měsíců bombardování Brna znamenalo ukrývat se v provizorních úkrytech i ve sklepích. Prababička zažila přímý zásah bomby na úkryt kde byli ukryti. Naštěstí se jim nic nestalo. Bylo to období, na které prababička nerada vzpomíná.

V roce 1946 prababička navštěvovala Odbornou školu pro ženská povolání v Brně, Třebíči a v Šumperku. V roce 1948-1950 dostala zaměstnání ve Státní dětské ozdravovně a léčebně ve Velkých Losínách. Další dva roky působila jako vychovatelka na základní škole ve Starém městě pod Sněžníkem.

V roce 1959 se vdala a přestěhovala do Uherského Brodu, kde byl zaměstnán její manžel Alois. Roku 1954 se jim narodila dcera Lenka. V té době její manžel studoval vojenskou akademii v Brně, kam se také později přestěhovali.

Prababička si vždycky přála být učitelkou a proto se rozhodla pro dálkové studium na pedagogické škole v Kroměříži. Těsně po studiu se jí narodil v roce 1961 syn Luboš. Po čase byla zaměstnaná jako učitelka v mateřských školách a později 15 let jako ředitelka. Nyní je 30 let v důchodu.

Vzkaz pro současnou generaci: Prababička si nepřeje pro další generace, aby je zastihl válečný konflikt. Chtěla by, aby svojí snahou dosáhli vzdělání a potřené dovednosti pro svůj budoucí život.

Přísloví: „Když jsi došel tak daleko,
že už nejsi schopen udělat ani krok,
jsi teprve v půli cesty, kterou jsi schopen ujit.“ *Grónské přísloví*